

[Ministeren for offentlige arbejder]

rekte knytter sig til den situation, der alene er skabt af flyvelederne.

Jeg må imidlertid forstå hr. Sønderbys bemærkning på den måde, at hr. Sønderby og det parti, som hr. Sønderby tilhører, foretrækker og ønsker, at jeg sætter mig til forhandlingsbordet og åbner for pengekasen uanset de konsekvenser, der melder sig i den anledning. Men noget sådant har jeg ikke til hensigt; lad det være sagt samtidig.

Så må jeg i øvrigt i anledning af hr. Dohrmanns sidste bemærkninger sige, at også hr. Dohrmanns bemærkninger om de militære flyveledere efterlader det bestemte indtryk hos mig, at der også på dette område er et og andet, som hr. Dohrmann i høj grad har misforstået.

Når hr. Dohrmann dernæst siger, at jeg ligger under pres fra fagforeningsside, må jeg oplyse, at jeg ikke har følt, at jeg ligger under pres fra fagforeningsside. Det forum, jeg skal lytte til, er det forum, som jeg taler til i dette øjeblik. Lad det være sagt på en sådan måde, at en sådan bemærkning ikke kan af føde misforståelser.

Men når det er sagt, må jeg føje til, at der med mit kendskab til den situation, som vi i øjeblikket befinder os i – en situation, som flyvelederne alene har givet anledning til – hos mig efterlades det indtryk, at hr. Dohrmanns bemærkninger i dag – og det gælder også hr. Sønderbys bemærkninger – uden tvivl vil vække glæde hos flyvelederne med baggrund i den situation, som flyvelederne selv har skabt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 930

2) Til *justitsministeren* af:

Steffensen (KrF):

»Anser ministeren filmen »Den, man elsker« for at være i overensstemmelse med lovgivningen?»

Skriftlig begrundelse

I filmen »Den, man elsker« skildres incestforhold som noget positivt for udviklingen af et barns følelsesliv. Bl. a. udtaler en ung kvinde, at fædre skal indlede forhold til deres døtre og mødre til deres sønner med henblik på at oplære børnene seksuelt.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hr. Steffensen beder mig om min vurdering af, om filmen »Den, man elsker« er i overensstemmelse med lovgivningen, og her tænkes vel, når henses til den begrundelse, som er givet for spørgsmålet, på forholdet til straffeloven.

Jeg kan som justitsminister af principielle grunde ikke udtale mig om konkrete straffesager, som er eller har været under behandling hos politiet.

Mere i almindelighed kan jeg i anledning af spørgsmålet sige, at det efter straffeloven og retsplejelovens organisatoriske opbygning af anklagemyndigheden er politimesteren, der i første instans træffer afgørelse i sager om anmeldelse af påståede strafbare forhold.

Politimesterens afgørelse kan indbringes for statsadvokaten, hvis afgørelse kan påklages til rigsadvokaten, og endelig kan rigsadvokatens afgørelse indbringes for justitsministeriet.

Der verserer, således som det vist også fremgår af spørgsmålet, for tiden en konkret sag, som i første instans er afgjort af politimesteren. Den, der indbragte sagen for politimesteren, er ikke tilfreds med denne afgørelse, og derfor er sagen nu indbragt for statsadvokaten.

Herefter vil de regler, vi har i retsplejeloven, blive fulgt, og jeg føler mig overbevist om, at hr. Steffensen heller ikke ønsker, at jeg på nuværende tidspunkt skal blande mig i det system, som lovgivningsmagten har fundet er det rimeligste.

Steffensen (KrF):

Jeg takker justitsministeren for svaret, som jo var meget enkelt, idet man henviser til den praksis, der er her i landet, og sagen altså, efter hvad jeg nu kan forstå, først kan komme til afgørelse, når man har kørt den igennem disse instanser, og det er jeg ikke uenig med justitsministeren i at man må gøre.

Jeg finder det imidlertid nødvendigt, at man får klaring på disse ting. For jeg mener, at der efter vore loves paragraffer er tale om i hvert fald tre områder, hvor denne film krænker det lovsæt, vi har i dag. Jeg tænker her på de bestemmelser, der sikrer imod incest, altså blodskam, på dem, der sikrer mod seksuel omgang med mindreårige, og på loven om forbud mod børnepornografi.